4 Ιουνίου 2012

Ο Παράκλητος και η δική μας ορφάνια

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Συναξαριακές Μορφές

Είπαμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι και Παράκλητος. Αυτή η λέξη στα Ελληνικά είναι αρκετά σύνθετη. Σημαίνει Αυτόν που φέρνει παρηγοριά. Αυτόν που φέρνει δύναμη. Αυτόν που φέρνει χαρά -και τα τρία αυτά χαρακτηριστικά είναι σημαντικά. Είναι ο Παράκλητος, Αυτός που φέρνει παραμυθία σ' όσους μπορούν να λένε μαζί με τον απόστολο Παύλο «εμοί γάρ το ζην Χριστός και το αποθανείν κέρδος» -για μένα η ζωή είναι ο Χριστός-χωρίς τον Χριστό δεν υπάρχει για μένα ζωή και επομένως ο θάνατος είναι κέρδος (βλ. Φιλιπ. 1. 21 και Ρωμ. 7.24). Παρηγορεί εκείνους που μπορούν να αισθανθούν την ορφάνια τους -την ορφάνια για την απουσία του Χριστού από τα ορατά αυτού του κόσμου, την ορφάνια για την έλλειψη του συγκεκριμένου χαρακτήρα που είχε η παρουσία Του, όταν ήταν ανάμεσα στους μαθητές Του, τον καιρό που ήταν εν σαρκί. Είμαστε ορφανοί. οσοδήποτε κοντά μας κι αν είναι ο Χριστός, οσοδήποτε κι αν έχουμε βαθμιαία ενωθεί μαζί Του, όσο η διαδικασία δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί, όσο η Εκκλησία και η ανθρωπότητα δεν έχει γίνει, πραγματικά, ουσιωδώς και αληθινά ο καθολικός Χριστός, υπάρχει μέσα μας μια λαχτάρα και μια οιμωγή, καθώς και μια αίσθηση ότι είμαστε ορφανοί και έχουμε ανάγκη κάποιον που θα είναι μαζί μας, θα μας παρηγορεί. θα μας δίνει κουράγιο, θα μας δυναμώνει. Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου »